

τα δπλα των και μη διδοντες προσοχην εις τους λόγους του Πιττακου ηρχισαν την πάλην, ή όποια από στιγμής εις στιγμήν προελάμβανε μεγαλειτέρας διαστάσεις και καθ' ήδη ηρχισε προυηδόν να χύνηται το αἷμα, αφ' οὗ οἱ ἐν ταῖς πρώταις τάξεσιν εὐγενεῖς προεδραμον εἰς βοήθειαν τῶν φίλων των και διὰ τῶν ξιφῶν των ἐπετέμησαν ἔρρωμένως κατὰ τῶν πολιτῶν.

Μόλις ἐγνώσθη ή ἀφορμὴ τῆς ταραχῆς και μετα κραυγῶν τρόμου διέκοφαν αἱ παρθένοι τὸ ἄσμά των και διεσκορπίσθησαν ἀλλαι μὲν σπεύδουσαι οἴκαδε, ἀλλαι δὲ καταφεύγουσαι πρὸς τὰς μητέρας των, ὅπως μετ' αὐτῶν ἀπομακρυνθῶσι ταχέως τοῦ πεδίου τῆς σφαγῆς. Η Ἀτθίς κατέφυγε

νεκροὶ και τραυματίαι ἐκάλυπτον ήδη τὸ ἔδαφος τῆς πλατείας — μεταξὺ δ' αὐτῶν και ὁ γηραιὸς Εὔρυμαχος — ὅτε διπλακός ἐστειλεν ἄγγελον εἰς τὸν λιμένα, ὅπως προκαλέσῃ εἰς ἐπικουρίαν τοὺς ἐκεῖ ναύτας, τοὺς ὄποιους ὡδήγησεν εἰς τὸ πεδίον τῆς πάλης διά τινος οἰκίας, ἔχουσης δύο ἑξόδους. Οἱ ναύται επέπεσαν κατὰ τῶν εὐγενῶν ἐκ τῶν γάτων και ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ή ἐκβασις τοῦ ἀγῶνος ἀπέβη εὐνοϊκὴ διὰ τοὺς ἀστούς. Τινὲς τῶν εὐγενῶν ἐφορεύθησαν, ἀλλοι συνελήφθησαν και ἐδεσμεύθησαν, οἱ πλεῖστοι δὲ ἐδοκίμασαν να διαφύγωσι και να φύγουσιν εἰς τὸν λιμένα.

Μεταξὺ τούτων συγκατελέγετο και διπλακός, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς ήτο διγωστότατος ὅλων και εἶχεν ἀγωνισθῆ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ.

Εἰκὼν ὑπὸ E. Keyser.

μετὰ τῆς Σαπφοῦς εἰς τὴν ἐγγυς κειμένην οἰκίαν ταύτης, μετ' ὅλιγον δὲ προεῆλθε και διπλακός, δριτες, οἵς μη ἔχων γνῶσιν τῆς συνωμοσίας, ἀφῆκε τὰς τάξεις τῶν εὐγενῶν, ἐν φόρῳ διπλακός ἐλαβε τὴν Γύρινναν ἀπὸ τῆς χειρὸς και τὴν ὡδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν της, ὅπου ή μήτηρ της κατέκειτο ἀσθενής και δὲν εἶχε δυνηθῆ να λάβῃ μέρος εἰς τὴν πομπήν.

Αἱ νοούσιαι τοῦ Πιττακοῦ ἔμειναν, οἵς εἰπομεν ἀνωτέρω, ἀνευ ἀποτελέσματος. Οἱ εὐγενεῖς λυσσῶντες διὰ τὴν ματαίωσιν τοῦ σκοποῦ των ηγωνίζοντο μετ' ἀπελπισίας και ἐπειδὴ ἐφερον καλλίτερα δπλα και ησαν μᾶλλον ησκημένοι ἐστενοχώρησαν πολὺ τοὺς ἀστούς, καίτοι οὗτοι ησαν σημαντιώτεροι πολυαριθμοτέροι, ηνάγκασαν δὲ αὐτοὺς να ὑποχωρήσωσιν εἰς μίαν γωνίαν τῆς ἀγορᾶς, διὰ να μη περικυλωθῶσι πανταχόθεν ὑπὸ τῶν εὐγενῶν και κατασφαγῶσι. Πολλοί

μετα μεγάλης λυσσῆς, διὰ τουτο πάντες ἐπετίθεντο κατ' αὐτοῦ κυρίως και πάσῃ θυσίᾳ ἡγωνίζοντο να μη τὸν ἀφῆσωσι να διαφύγῃ. Τρεῖς ἔως τέσσαρας ἐκ των ἀντιπάλων του εἶχε ρίψει κατὰ γῆς, αὐτὸς δὲ ἥμασσεν ἐκ πολλῶν τραυμάτων, ὅτε ἐφθασεν ἐγγυς τῆς οἰκίας τῆς Σαπφοῦς, τῆς δρομοῦ δὲ ή θύρα κατὰ τύχην εἶχε μείνει ἀνοικτή. Ἀμέσως ὕρμησεν εἰς αὐτὴν και ἔκλεισε διὰ τοῦ μοχλοῦ ἔνδομεν τὴν θύραν. Ἀπνους σχεδὸν ἐφθασεν εἰς τὴν αὐλὴν, ὅπου ή ποιήτρια και οἱ οἰκεῖοι της ἔκαμπον τὰς τελευταίας ἐτοιμασίας πρὸς ἀναχώρησιν. Διότι και ή Ἀτθίς εἶχεν ἀπαιτήσει παρὰ τῶν γονέων της τὴν ἀδειαν να μείνῃ παρὰ τῷ Λαρίχῳ και να τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὴν ἐξορίαν, αφ' οὗ ή ταχύτης τῆς ἀποδημίας κατέστησεν ἀδύνατον τὴν ἐν Μιτυλήνῃ τέλεσιν τοῦ γάμου των.

(Ἐπειτα συνέχεια.)